

Fővárosi Ítéltábla

Az ügy száma: 2.Pf.20.827/2022/4.

A felperes:

felperes, felperes címe

A felperes képviselője:

Litresits Ügyvédi Iroda, ügyvéd címe, ügyintéző: dr. Litresits András ügyvéd

Az alperes:

alperese, alperes címe

Az alperes képviselője:

Dr. Tálosi Adrienn ügyvéd, ügyvéd címe

A per tárgya: sajtó-helyreigazítás

Az elsőfokú bíróság: Fővárosi Törvényszék

A fellebbezéssel támadott határozat száma: 40.P.22.536/2022/4.

í t é l e t:

A Fővárosi Ítéltábla az elsőfokú bíróság ítéletét részben megváltoztatja, a cég1 Zrt. által a felperes részére fizetendő perköltség összegét 245.000 (kétszáznegyvenötezer) forint + áfa összegre leszállítja.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét azzal a pontosítással hagyja helyben, hogy az államnak járó 36.000 (harminchatezer) forint illetéket e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül kell megfizetni az állami adó- és vámhatóság 10032000-01070044-09060018 számú illetékbevételei számlája javára.

Kötelezi a cégl Zrt.-t (alperes címe), hogy 15 napon belül fizessen meg a felperesnek 70.000 (hetvenezer) forint + áfa másodfokú perköltséget és az államnak e határozat jogerőre emelkedésétől számított 60 napon belül 48.000 (negyvennyolcezer) forint fellebbezési illetéket az állami adó- és vámhatóság fenti számú illetékbevételei számlája javára.

Az ítélet ellen fellebbezésnek nincs helye.

I n d o k o l á s

[1] Az alperes szerkesztésében megjelenő portál internetes hírportálon 2022. szeptember 1-jén „cikk címe” című írásban az újságíró arról számolt be, hogy egy személylhez köthető szervezet jelentős összegekkel támogatta a felperes mozgalmát. Azt járja körül, hogy mi lehetett ezzel a célja. A felperes saját nyilatkozataira utalással fogalmazza meg, hogy ilyen cél lehetett az cikk alcíme az országba, az szervezet2 propaganda támogatása, szankció- és háborúpárti álláspont képviselése.

[2] Az írásból több videó is elérhető, így az „cikk alcíme” alcímű részből a TV csatorna műsor című hírműsor 2021. október 21-i „hírblokk címe” című hírblokkja, amiben látható egy nyilatkozat részlet, amelyben a felperes a TV csatorna2 televízió riporterével beszél. Az angolnyelvű párbeszéd magyar narrációja szerint a riporter azon kérdésére, hogy megválasztása esetére a migráció tekintetében milyen intézkedéseket tenne, a felperes azt válaszolja: „Amiben én változtatnék, az lényegében a gyűlöletkampány felszámolása és az emberséges bánásmód a menekültekkel szemben, akárhonnan is érkezzenek hozzánk.” A cikk szerint ezzel „felperes még tavaly ismerte el, hogy lebontaná a határkerítést és beengedné az illegális migránsokat Magyarországra”.

[3] A felperes keresetében kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest a szerkesztésében 2022. szeptember 1. napján, az portál weboldalon megjelent „cikk címe” c. cikk helyreigazítására akként, hogy: „Helyreigazítás: valótlaniságot híreszteltünk felperesrel kapcsolatban:

A 2022. szeptember 1. napján megjelent „cikk címe” c. cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes tavaly elismerte, hogy lebontaná a határkerítést.” Kérte továbbá, hogy a helyreigazítást az eredeti cikk címe alatt, a lead fölött 5 napon belül tegye közzé az alperes

olyan módon, hogy legalább 30 napig, azt követően pedig mindaddig, amíg az eredeti kifogásolt cikk hozzáférhető. Kérte továbbá, hogy a www.portál kezdőoldalának legelején úgynevezett görgetés nélkül, 24 óra időtartamban kötelezze az alperest megjelentetni a következő címet: „Helyreigazítás: valótlan-ságot híreszteltünk felperesrel kapcsolatban”, melyre kattintással az eredeti cikk és az abban szereplő helyreigazító közlemény közvetlenül elérhető legyen. Kérte, hogy a bíróság az alperest kötelezze a perrel felmerült költségek megfizetésére.

[4] Előadta, hogy a sérelmezett közlés, miszerint elismerte, hogy lebontaná a határkerítést, objektíve valótlan, ilyen közlést nem tett és nem is ismerte el, hogy ilyen közlést tett volna.

[5] Az alperes a kereset elutasítását kérte. Arra hivatkozott, hogy a felperes, mint közszereplő nagyobb türesemre köteles a személyét érintő kritikai észrevételekkel, bírálatokkal kapcsolatban az Alaptörvény IX. cikk, továbbá az Smtv. 10. §-a és 12. § (1) bekezdése értelmében. A perben kifogásolt közléssel a cikk szerzője nem tényt állított, csupán a felperes korábbi TV csatorna2-nek tett nyilatkozatából levont okszerű következtetést fogalmazott meg. A szöveg értelmezése körében a PK 12. számú állásfoglalásban foglalt azon jogelvet emelte ki, hogy a kifogásolt közléseket, kifejezéseket, tényállításokat a társadalmi érintkezésben általánosan elfogadott jelentésük szerint kell figyelembe venni és valóságos tartalmuknak megfelelően kell értékelni. Hivatkozott továbbá a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatra is, miszerint a politikai viták keretében elhangzott állítások főszabályként még akkor is véleménynyilvánításként értelmezendők, ha formálisan a bizonyíthatósági teszt alkalmazásával tényállításoknak értékelhetők. Kifogásolta a kért helyreigazítás módját, miszerint 24 órán keresztül jelenjen meg a főoldalon a helyreigazítás ténye, mivel ez sérti a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvény (Smtv.) 12. § (2) bekezdésében megfogalmazott kívánalmat.

[6] Kérte, hogy a bíróság a keresetnek történő helyt adás esetére akként rendelje el a cikk helyreigazítását, hogy a főoldali közzététel időtartalmát 5 órára mérsékelje, a perrel felmerült költségek megfizetésére a felperest kötelezze.

[7] Az elsőfokú bíróság ítéletével kötelezte az alperest, hogy a 2022. szeptember 1. napján közzétett „cikk címe” című cikkében a felperesre vonatkozó azon közlést, hogy a felperes tavaly elismerte, hogy lebontaná a határkerítést, a sérelmezett cikkel azonos betűtípus és betűméret alkalmazásával, továbbá közvetett, és/vagy közvetlen szöveges és/vagy képi kommentár nélkül igazítsa helyre akként, hogy 5 napon belül tegye közzé a www.portál honlapon az eredeti cikk címe alatt a lead (bevezető) felett közvetlenül elérhető módon legalább 30 napig, azután pedig a cikk elérhetőségéig az alábbi közleményt.

„Helyreigazítás: valótlan-ságot híreszteltünk felperesrel kapcsolatban:

A 2022. szeptember 1. napján megjelent „cikk címe” c. cikkünkben valótlanul híreszteltük, hogy felperes tavaly elismerte, hogy lebontaná a határkerítést.”

Kötelezte az alperest, hogy egyidejűleg 24 órán keresztül jelenítse meg a [www.portál kezdőoldalának](http://www.portál.kezdőoldalának) legelején a következő címet: „Helyreigazítás: Valótlanúságot híreszteltünk felperesrel kapcsolatban”, melyre kattintással a helyreigazított cikk közvetlenül elérhető.

[8] Kötelezte az alperes kiadóját, a cégl Zrt.-t, hogy fizessen meg a felperesnek 15 napon belül 444.500 forint ügyvédi munkadíjat, mint perköltséget, melyből 94.500 forint az áfa, valamint 36.000 forint feljegyzett illetéket a Nemzeti Adó- és Vámhivatal külön felhívására a Magyar Állam javára.

[9] Az elsőfokú bíróság döntése indokolásában az Smtv. 12. § (1) bekezdésében, 4. § (3) bekezdésében foglaltakra volt tekintettel. Megállapította, hogy a felperes mind az előzetes kérelmét, mind pedig a keresetlevelet a jogszabályi előírásoknak megfelelően és határidőben terjesztette elő.

[10] Nem értett egyet azzal az alperesi védekezéssel, hogy a sérelmezett közlésben a cikk írója a valós tényekből levont okszerű következtetését fogalmazta meg. Ahhoz ugyanis, hogy a bíróság véleményként értékelje a közlést, magából a cikkből kellett volna az olvasók számára kiderülnie a közlés vélemény jellege. E körben nemcsak a megfogalmazás módjának van jelentősége a PK 12. számú állásfoglalás szerint, hanem a teljes szöveggörnyezetnek. Az alperes által hivatkozott és a cikkben link formájában szerepeltetett riportban a hírblokk hírolvasója teszi a perbeli cikkben szereplő sérelmezett közlést. Az is megállapítható, hogy a műsorban a felperes ott hallható nyilatkozatáról a hírolvasó és rajta kívül a műsorban megszólaló más politikusok is úgy beszéltek, mintha a felperes azt mondta volna, hogy lebontaná határkerítést. A perbeli írás ugyanakkor nem tartalmazza közvetlen módon a felperes eredeti közlését, és a TV csatorna hírblokkja sem támasztja alá, hogy a felperes a perben sérelmezett közlést tette volna. Az olvasók ezért a közlést csak és kizárólag tényállításként érzékelhetik, nem pedig akként, hogy a felperes által tett nyilatkozattal kapcsolatos véleményt olvasnak.

[11] Az elsőfokú bíróság arra a megállapításra jutott, hogy a perbeli cikk írója a normál logika szabályai alapján a felperes által a TV csatorna2-nek megtett nyilatkozatából közvetlenül nem vonhatta le a perben sérelmezett közlést tartalmazó következtetést. A felperes ugyanis annyit mondott, hogy a bevándorlók, illetve a menekültekkel szembeni gyűlöletkeltést kívánja megszüntetni, velük szemben emberséges bánásmódot kíván alkalmazni. A műsorszámban jól elhatárolható a felperes nyilatkozata, illetőleg más szereplők megnyilvánulása.

[12] A perbeli esetben az elsőfokú bíróság az Alaptörvény IX. cikkében, az Smtv. 10. §-ában, továbbá az Alkotmánybíróság 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatában foglaltakra is tekintettel volt. Mindezek alapján a sérelmezett közlést tényállításnak tekintette, mert az olvasó nem kap arról információt, hogy az újságíró véleményét olvassa, a cikkben szereplő hírblokk ilyen vélemény kialakítását alátámasztó, felperestől származó közlést nem tartalmaz.

Figyelemmel volt arra is, hogy a hírblokk és annak tartalma az olvasó egyedi döntése alapján ismerhető meg, magából a cikknek annak tartalma nem állapítható meg.

[13] Az elsőfokú bíróság megítélése szerint a közönség joga a megfelelő tájékoztatáshoz fűződő jog, az alperes, mint a médiarendszer része köteles ezen igénynek eleget tenni, azaz valós tényeket vagy valós tényeken alapuló megalapozott értékítéleteket közzétenni. A perbeli közlemény ezen követelménynek nem felel meg, a sérelmezett közlés kifejezetten a felperesi állásponttól idegen közlést tulajdonít neki. A perbeli esetben a rendelkezésre álló adatokból az állapítható meg, hogy az alperes a valóságot szándékosan torzítva mutatta be a felperes álláspontját, ezért a felperes által igényelt helyreigazításra és a Pp. 80. §-a alapján a per költségeinek a megfizetésére kötelezte az alperest.

[14] Az elsőfokú ítélet ellen az alperes fellebbezett. Kérte, hogy a másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét változtassa meg, elsődlegesen a felperes keresetét utasítsa el, másodlagosan a főoldalon való közzététel időtartamát 5 órára mérsékelje, és a felperes részére fizetendő perköltség összegét 100.000 forintra szállítsa le.

[15] A másodfokú bíróság felülbírálati jogkörét a Pp. 369. § (1) bekezdésére, (3) bekezdés a), c), d) pontjaira alapította. Álláspontja szerint az elsőfokú ítélet sérti az Smtv. 12. § (1) bekezdését, valamint a 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 2. § (2) bekezdését.

[16] Az elsődleges kérelme körében fenntartotta az elsőfokú eljárásban előadott azon védekezését, hogy a kifogásolt közlés nem tartalmaz valótlan tényállítást, emiatt sajtóhelyreigazításnak nincs helye. Az valós tényekből levont okszerű következtetés (vélemény), amelynek valós alapját igazolja a felperes saját korábbi nyilatkozta, amit a cikkből elérhető videófelvétel szó szerint is idéz. Az átlagolvasó számára is egyértelmű, hogy az alperesi cikk írója ezen kijelentésből alappal vonhatta le azon következtetését, hogy a felperes „tavaly ismerte el, hogy lebontaná a határkerítést”. Utalt a 3217/2020. (VI. 19.) AB határozatra.

[17] A másodlagos kérelme tekintetében arra hivatkozott, hogy a helyreigazítás közzétételének elsőfokú bíróság által meghatározott módja sérti az Smtv. 12. § (2) bekezdését, mivel túlterjeszkedik azon törvényi fordulaton, hogy a helyreigazítást „a közlemény sérelmezett részéhez hasonló módon és terjedelemben” kell közzétenni. Nyilvánvaló, hogy a közlemény 24 óra időtartamban történő közzététele sincs semmiféle összhangban az idézett jogszabályi rendelkezéssel, hiszen a főoldalon a cikkek címei legfeljebb néhány óra időtartamban jelennek meg, így az elsőfokú bíróság rendelkezése a jogszabályi követelményekkel nem áll összhangban.

[18] A perköltség tekintetében azzal érvelt, hogy az elsőfokú bíróság által megítélt perköltség nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel, mert a perben kizárólag egy perfelvételi tárgyalás került megtartásra, az ügy megítélése egyszerű. A bírói

gyakorlat személyiségi jogi perekben több perfelvételi tárgyalás, több perfelvételi irat, illetve több érdemi tárgyalás, és az ügy érdemi elbírálása esetén sem alkalmaz az elsőfokú bíróság által megítélt mértékű ügyvédi munkadíjat.

[19] A felperes az elsőfokú ítélet helybenhagyását kérte. A másodfokú eljárással összefüggésben 140.000 forint + áfa összegű ügyvédi munkadíj megfizetésére kérte kötelezni az alperest.

[20] Az elsődleges fellebbezési kérelem álláspontja alaptalan, mert az elsőfokú bíróság helyesen állapította meg, hogy a sérelmezett közlés tényállítás, az objektív módon bizonyítható. Fenntartotta, hogy sohasem tett olyan tartalmú nyilatkozatot, amelyből a sérelmezett közlés logikailag és a józan ész szabályainak megfelelően levonható következtetés lenne. Az elsőfokú bíróság nyilatkozatának tartalmát helyesen vette figyelembe. A hivatkozott videóban a TV csatorna műsor hírolvasója nem az ő közlését ismerteti a hírblokk elején, hanem a jelen perben is sérelmezett állítást teszi, anélkül, hogy erre magyarázatot adna. Közszereplői minősége sem eredményez olyan kötelezettséget, hogy tűrje a valóság szándékos megmásítását, az adott politikai szereplők rossz színben való feltüntetését valótlan tények állításával. Eseti döntésre is utalt e körben.

[21] A másodlagos fellebbezési kérelem tekintetében arra hivatkozott, hogy az internetes sajtótermék sajátosságai miatt a cikk helyreigazítása önmagában nem alkalmas a helyreigazítás megismertetésére a cikk olvasóival, ezért van szükség arra, hogy a kezdőoldalon is megjelenjen 24 órás időkeretben a helyreigazítás ténye figyelemfelhívásra alkalmas módon és akként, hogy az olvasó a címre kattintva közvetlenül ismerhesse meg a valós tényeket. A helyreigazítás ezen módját a bírói gyakorlat is elfogadja, amit számos eseti döntésre utalva támasztott alá.

[22] A perköltségre vonatkozóan elősorban azzal érvelt, hogy ezen fellebbezési kérelem visszautasításának van helye, mert a perköltség ellen kizárólag az elsőfokú ítélet rendelkező részében megnevezett cég1 Zrt. nyújthatott volna be joghatályos fellebbezést.

Érdemben példán keresztül érzékeltette, hogy a bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendeletben meghatározott munkadíj mennyire méltatlan, figyelemmel az azt terhelő adózási kötelezettségekre, a minimálbér összegére és arra is, hogy az ügyvédi tevékenységhez magasabb szintű végzettség is szükséges.

Álláspontja szerint a perköltség mérlegelésénél nem mellőzhető annak értékelése sem, hogy az üggyel a jogi képviselő mennyi időt töltött el, és a befektetett idő a piaci viszonyok figyelembevételével mennyiben árazható be.

Eseti döntésekre is hivatkozott kiemelve, hogy a Kúria gyakorlata a 35.000 forintos óradíjat sem tekintette eltúlzottnak.

[23] A fellebbezés a perköltség vonatkozásában részben alapos, egyebekben alaptalan.

[24] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság érdemi döntésével egyetértett, indokait csak részben osztja. Az Smtv. 12. § (1) bekezdése alapján helyreigazítást az érintett a vele kapcsolatosan sajtótermékben, vagy médiaszolgáltatásban megjelenő valótlan tény állítása, vagy ilyen híresztelése, illetve a valóságot hamis színben feltüntető közlések esetében kérhet. Az elsőfokú bíróság ezért helytállóan vizsgálta, hogy a perbeli közlés tényállítás, vagy valamely valós tényből levont okszerű következtetés, értékítélet-e és a PK 12. számú állásfoglalásra is tekintettel helytállóan ítélte meg úgy, hogy az alperes tényállítást tett, amelynek valóságát bizonyítani köteles.

[25] A perbeli írásban központi szerepet szánt a cikk írója annak, hogy a felperes nyilatkozataira utalással támassza alá azokat a programpontokat, amiket a felperes választási kampányában hirdetett, ezek indítékait a külföldi szervezettől kapott támogatás fényében vizsgálta.

[26] Kétségtelen, hogy a cikkel érintett téma olyan közügy, amelyről a sajtó jogosult beszámolni, mely beszámoló során a véleménynyilvánítás szabadsága széles körben megilleti. Az sem volt vitatott, hogy a felperes közszereplő, személyiségi jogai a Ptk. 2:44. § rendelkezései alapján korlátozhatók. Az ezen kérdéskörben született alkotmánybírósági határozatokból sem vonható le azonban olyan következtetés, hogy a sajtószabadság a valótlan tények állítására, híresztelésére korlátlanul kiterjedne, a közszereplők azt minden esetben túrni kötelesek.

[27] Az Alkotmánybíróság a sajtó tájékoztató tevékenységének határaival több döntésében is foglalkozott. A 34/2017 (XII. 11.) AB határozatban a sajtótájékoztatóról való beszámolók tekintetében – meghatározott feltételek teljesülése esetén – tekintette előrébb valónak a sajtószabadság érvényesülését a nyilatkozó politikusok személyiségi jogának védelméhez képest annak érdekében, hogy a közvita számára releváns körülményekről minél szabadabban számolhasson be. Álláspontja szerint ugyanakkor az elhangzottak valóságának bizonyítása alóli ezen részleges mentesség nem tekinthető feltétlennek. A mások közléseiről tudósító sajtó felelősségére vonatkozó teszt lényegi eleme, hogy az újságíró a más személyek által megfogalmazottakat hűen, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölve, saját értékelés nélkül közvetíti-e a közvélemény felé.

Egyértelműen visszaélést jelent tehát, ha a sajtótájékoztatóról szóló tudósítás címe megtévesztő a közlések forrását, vagy természetét illetően, és azt a látszatot kelti, hogy a benne foglaltak a médiatartalom-szolgáltató saját állításai, vagy nem vitatott közlések. {34/2017. (XII. 11.) AB határozat, Indokolás [48], [49]}.

[28] Ezen megállapításokat is fenntartva született az alperes által is hivatkozott 3217/2020. (VI. 19.) alkotmánybírósági döntés, megerősítve, hogy a közéleti szereplők

sajtótájékoztatóján a közügyek vitájának körében egymást érintően tett kijelentésekről hűen, saját értékelés nélkül tudósító, a közlések beazonosítható forrását egyértelműen megjelölő és a jóhírnevet esetleg sértő tényállításokkal érintett személy cáfolatának is helyet biztosító (vagy a válaszadás lehetőségét felkínáló) médiatartalom-szolgáltató a sajtószabadság által védett alkotmányos küldetését teljesíti, így e tevékenységét nem lehet a személyiségi jogsértés polgári jogi szankcióit megalapozó híresztelésnek értékelni. {3217/2020. (VI. 19.) AB határozat [43]}.

[29] A választási időszakban történő politikusi megnyilvánulások tekintetében is számos alkotmánybírói döntés született a megszólalások alkotmányos jellegével összefüggésben. A 3111/2022. (III. 23.) AB és 3112/2022. (III. 23.) AB döntéseiben az Alkotmánybíróság azonban kifejezetten a politikusok egymással összefüggésben tett nyilatkozatainak értelmezésével, szabadságával és felelősségével kapcsolatosan erősítette meg azon gyakorlatát, hogy ha az egymásra tett kijelentések közvetlenül a közéleti szereplők politikai tevékenységére, programjára, vagy közéleti hitelességére, alkalmasságára vonatkoznak, akkor – még ha állító módon fogalmazták is meg – vélelmezhető a közlés véleményként való értelmeződése {3111/2022. (III. 23.) AB határozat [39]}. Ebből következően azonban ez a típusú szabadság a sajtót nem illeti meg.

[30] Ezen döntéseknek azért van jelentősége a perbeli ügyben, mert az alperesi sajtószerv a felperesnek a választási kampányban tett nyilatkozatával összefüggésben tett kijelentésével kapcsolatosan fogalmazott meg állítást. A külföldi sajtónak tett nyilatkozatával kapcsolatos sajtóbeszámolókra a sajtótájékoztatókkal kapcsolatos tudósítások szabályai alkalmazandók.

[31] A perben sérelmezett közlés ténylegesen két egymásra épülő állítást tartalmaz. Azt, hogy a felperes megválasztása esetén le akarja bontani a határkerítést, valamint azt, hogy ezt az elhatározását maga is megerősítette. Az elsőfokú bíróság helyesen tulajdonított jelentőséget annak, hogy a perbeli írásban nem található meg a felperes eredeti nyilatkozata, ezért nincs olyan ténybeli alap, amelyre tekintettel a sérelmezett mondatot következtetésként lehetne értékelni. Az e körben hivatkozott videó ebből a szempontból nem vehető figyelembe.

[32] Arra is helytállóan mutatott rá az elsőfokú bíróság, hogy a felperes nyilatkozata – különös tekintettel az elismerésre vonatkozó részre – nem értelmezhető úgy, hogy elismerné a kerítés lebontását célzó terveit. Az alperesi védekezés abban az esetben vezetett volna eredményre amennyiben a felperes nyilatkozatának bemutatását követően arról számol be, hogy azt más közéleti szereplők a videóban hogyan értelmezték, ezen értelmezést magáévá téve. A perbeli közlemény azonban semmilyen formában sem felel meg annak a feltételrendszernek, amely alapján a sajtótájékoztatóról szóló tudósítások esetében a sajtószerv a bizonyítási kötelezettség alól mentesül.

[33] Mindezekre tekintettel az elsőfokú bíróság jogszabálysértés nélkül kötelezte helyreigazításra az alperest.

[34] Alaptalan a fellebbezés a helyreigazítás közzétételének módjára vonatkozóan is. Az alperesi sajtószerv rendszeres – és újdonságot nem tartalmazó – hivatkozásával szemben a másodfokú bíróság továbbra is fenntartja azt az álláspontját, hogy az Smtv. által közelebbről meg nem határozott közzétételre vonatkozó kritériumokat az eljáró bíróságok alakították ki. Ennek során a bírói gyakorlat többek között figyelembe veszi a sérelmezett közleményt megjelentető sajtószerv jellegzetességeit is, mindig egyedileg vizsgálja, hogy a helyreigazítás igényelt módja mennyiben feleltethető meg az Smtv. 12. § (2) bekezdésében foglaltaknak. A perbeli esetben az internetes hírportál címdoldalán a megnevezett cikkekre vonatkozó helyreigazítás tényének a címdalán 24 órás időtartamban történő megjelenítése az Smtv. 12. § (2) bekezdés rendelkezéseit nem sérti.

[35] Az portál címdoldala jellegzetesen a szerkesztőség által összeállított rendben az oldalon található írások címét, rövid összefoglalóját jeleníti meg, leggyakrabban képes illusztrációval együtt. A cikkek innen kattintással érhetők el. Az egyes címek címdalán való tartásának ideje, azok sorrendisége függhet a napi hírfolyam mennyiségétől, egyedi szerkesztőségi döntéstől, de más körülményektől is. A 24 órás időtartam olyan átlag, ami a tapasztalatok alapján szükséges egyben elégséges is ahhoz, hogy az eredeti írást olvasók a helyreigazítás tényéről, érdeklődésük alapján annak tartalmáról is értesülhessenek. (Pl. 32.Pf.20.528/2020/6., 1.Pf.20.932/2021/4., 2.Pf.20.666/2022/3.)

[36] A perköltség tekintetében az alperes fellebbezése részben alapos. Miután nemcsak a perköltségre terjedt ki a fellebbezés, ezért a felperes elsődleges hivatkozása nem értékelhető.

[37] Az elsőfokú bíróság a perköltség vonatkozásában a jogszabályra utaláson kívül indokokat nem tartalmazott. A rendelkezésre álló iratok alapján az állapítható meg, hogy a felperes a 2022. november 8-án tartott tárgyaláson úgy nyilatkozott, hogy a csatolt költségjegyzék alapján – a tárgyaláson való részvételt is figyelembe véve – 350.000 forint + áfa összegben kéri a díját megállapítani. A keresetlevélhez csatolt költségjegyzék alapján 280.000 forint + áfa összegre tartott igényt a sajtó-helyreigazítási kérelem és a keresetlevél előterjesztésével összefüggésben. A szintén csatolt megbízási szerződés szerint a bírósági tárgyaláson történő megjelenés esetén 45.000 forint + áfa/óradíjra tarthat igényt. Útiköltség címén 25.000 forint + áfa/óra összegre jogosult, ami nem tartalmazza a gépkocsival való közlekedésből adódó esetleges további költségeket.

[38] Az elsőfokú eljárás során egy tárgyalásra került sor, amelynek időtartama az egy órát nem haladta meg.

[39] A bírósági eljárásban megállapítható ügyvédi költségekről szóló 32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (6) bekezdése szerint a munkadíj megállapítása során a munkadíj összegét a bíróság indokolt esetben mérsékelheti, ha az nem áll arányban a ténylegesen elvégzett ügyvédi tevékenységgel. Ez a mérlegelési lehetőség a bíróság számára az IM rendelet 2. § (2) bekezdése alapján akkor is adott, ha az ügyvéd a munkadíjat az ügyféllel kötött megbízási szerződés alapján számítja fel.

[40] A perbeli esetben az ügy kevésbé bonyolult jellegére és reális munkaigényére tekintettel a megbízási szerződésben meghatározott – az előzetes kérelem és a keresetlevél benyújtása ellenértékeként igényelt – 280.000 forint eltúlzott, azt a másodfokú bíróság 200.000 forint erejéig tartotta megalapozottnak. Az előzetes eljárás során előterjesztett kérelem ugyanis a helyreigazítási per ténybeli és jogi tartalmát már tartalmazta. A keresetlevél Pp. 496. § (4) bekezdésben írt további kötelező tartalmi elemeinek felsorolása nem tett szükségessé a felperesi jogi képviselő számára további időigényes felkészülést.

[41] A tárgyaláson való jelenléttel összefüggésben felszámított 45.000 forint óradíjon túlmenően további 25.000 forint utazási költség ugyancsak indokolatlannak tekinthető a felperesi képviselő irodájának helye és az elsőfokú bíróság székhelyére tekintettel, továbbá arra is, hogy ténylegesen felmerült készkiadást a felperesi képviselő nem igazolt.

[42] Minderre tekintettel az alperesért jogi felelősséget viselő által fizetendő perköltség összegét a másodfokú bíróság 245.000 forint + áfa összegre szállította le, arra is figyelemmel, hogy az ítélet részbeni megváltoztatása a Pp. 83. § (2) bekezdése alapján a pernyertesség arányára nem hatott ki.

[43] Észlelte továbbá a másodfokú bíróság, hogy az elsőfokú bíróság ítélete indokolásában a per tárgyához nem tartozó, szükségtelenül szubjektív elemeket hordozó részeket is tartalmaz, ezért az indokolás 5. oldalának utolsó bekezdését, továbbá a 6. oldalon szereplő részeit mellőzni rendeli.

[44] A másodfokú bíróság az elsőfokú bíróság ítéletét a Pp. 383. § (2) bekezdése alapján a fentiek szerint részben megváltoztatta, érdemi rendelkezéseit helybenhagyta.

[45] A le nem rótt kereseti illeték megfizetésének módját a másodfokú bíróság az 1990. évi XCIII. törvényt (Itv.) módosító 2022. évi XLV. törvény 70. § és 73. § 6. pontjában foglaltakra tekintettel határozta meg.

[46] Az alperes fellebbezése túlnyomó részben alaptalan volt, ezért a másodfokú eljárással összefüggésben köteles a cég1 Zrt. a felperes részére a Pp. 364. § utaló rendelkezése

alapján irányadó Pp. 80. § (1) bekezdése és a Pp. 499. § alapján a perköltséget megfizetni. Ennek összegét az IM rendelet 2. § (1) bekezdés a) pontja és (2) bekezdése alapján állapította meg a másodfokú bíróság. A megbízási szerződés alapján bírósági beadványok készítése esetén a felperesi képviselő 35.000 forint + áfa munkadíjra tarthat igényt. A fellebbezési ellenkérelem elkészítésért a másodfokú bíróság 2 munkaóra figyelembevételével állapította meg a felszámítható ügyvédi munkadíjat az ügy egyszerű megítélésére és az ellenkérelem érdemi tartalmára tekintettel. Ennek megfelelően a felperes által igényelt másodfokú perköltség összegét 70.000 forint + áfa összegre mérsékelte.

[47] A tárgyi illetékfeljegyzési jog folytán le nem rótt fellebbezési illeték megfizetéséről a másodfokú bíróság a Pp. 101. § (1) bekezdése, a Pp. 102. § (1) bekezdése és a 30/2017. (XII. 27.) IM. rendelet 3. § (2) bekezdése alapján, továbbá az 1990. évi XCIII. törvény (Itv.) 78. § (4) bekezdése alapján döntött.

[48] Tájékoztatja a cég1 Zrt.-t, hogy a fellebbezési illeték az Itv. 78. § (4) bekezdése szerint a határozat jogerőre emelkedését követő 60. napon válik esedékessé. Az illeték megfizetése során a közleményként fel kell tüntetni az illetékfizetési kötelezettséget tartalmazó jogerős bírósági határozatot hozó bíróság (Fővárosi Ítéltábla) megnevezését, a bírósági ügyszámot és a fizetésre kötelezett adóazonosító számát [30/2017. (XII. 27.) IM rendelet 3. § (2) bekezdés e) pontja].

Budapest, 2023. február 2.

Dr. Hercsik Zita s.k.
Csaba s.k.

a tanács elnöke

Dr. Kovaliczky Ágota

előadó bíró

s.k.

Dr. Virág

bíró